

EGYETEMI SPORTLÖVŐ VILÁGBAJNOKSÁG, MALAYSIA 2018.

Major Veronika 2017. őszén megkezdte felsőfokú tanulmányait a Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Kar Zalaegerszegi Képzési Központ nappali tagozatos gyógytornász hallgatójaként. Mivel mostanra már 13-szoros kontinens és kontinentális bajnok futócéllövészetben és pisztoly versenyszámokban, szinte minden adott volt, hogy részt vegyen Malajzia fővárosában, Kuala Lumpur-ban a 2018 FISU World University Shooting Sport Championship versenyén.

A versenyen való részvételünk teljes szervezését és az anyagiak előteremtését a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség vállalta magára. Volt némi rálátásom a munkájukra, hiszen rendszeresen küldték az e-maileket a szervezés addigi állásáról, kérdéseiről, feladatairól. Komoly munkát végeztek! Méltó helyre került az a nemzetközi Jean Petitjean-díj, melyet a 111 éves szervezet, mint Európa első egyetemi sportszövetsége munkájának elismeréseként vehetett át! A munkájukat dicséri az a tény is, hogy most itt, a Kuala Lumpur-i verseny helyszínéről segíthetem Major Veronika versenyzését légpisztoly 40 lövéses, valamint sportpisztoly 30+30 lövéses versenyszámokban.

Az utazás első napjának első percében már kellemes meglepetésben volt részünk. A Liszt Ferenc reptéren a sok várakozó utas közül „kiszúrtak” bennünket az Emirates légitársaság munkatársai és külön 1 főt biztosítottak részünkre, aki VIP-s vendégként segítette reptéri papírjaink intézését.

A következő meglepetés akkor ért bennünket a reptéren, amikor a sportpisztolyt és légpisztolyt elkezdtek „kiléptetni” az országból. Mikor meglátta az ott dolgozó fegyverügyes a Magyar Sportlövők Szövetsége által kiállított igazolást, abban a pillanatban respektálta azt, mosolyogva bólintott és jó utat kívánt. Ilyen simán még soha nem tudtunk fegyverügyet intézni!

Megnyugodva ültünk fel a repülőgépre és mintegy 5 órás repülés után megérkeztünk Dubajba. Mit mondjak? Csupán éjszaka látva a repteret, én, mint szürke földi halandó, egy picit többet vártam. Gondoltam, hogy a fény, a ragyogás, az olaj, a gazdagság hazájában talán látok valami kuriózumot. Hát nem. Viszont egy helyi kereskedőtől vettem egy konnektor átalakítót,

amivel a különböző országok különböző konnektor szabványai miatt mégis tudjuk tölteni telefonjainkat, a fényképezőgépeinket és a számítógépeinket.

Aztán újabb repülőgép és 6 óra a levegőben. A leszállást követően mosolygós, egyenpólóba öltözött egyetemista segítők leptek meg bennünket. Egy kedves mosolyért, gyors ügyintézésért nem kellett a szomszédba mennünk. Viszonzásul örömünk tolmácsolásával, ahogy illik, meghajlással köszöntük a munkájukat.

Kilépve a reptér ajtaján mellbevagott bennünket a párás levegő. A segítők és kettőnk számára előállt egy személygépkocsi. Miután a gépkocsi megtett vagy 5 métert, elénk állt három szirénázó motorosrendőr, egy villogó rendőrautó és zsonglőri mutatvánnyal utat törtek a reptérről a lőtérig, majd a szállodáig vezető egy órás úton a csúcsforgalomban.

A szállodához való megérkezésünk várható idejét leadhatták útközben, mert mikor kiszálltunk a gépkocsiból, gyönyörű népviseletbe öltözött táncosok fogadtak bennünket egy zenés műsorral a bejárat ajtajánál.

Hát kérem! Azt gondolom, hogy ilyen nagyszerűen megszervezett utazás és fogadtatás után a világbajnokság sikere részünkről már most kódolva van.

Mindenkinek köszönjük a munkáját, akik miatt most mi itt lehetünk.

Keczeli Zoltán edző